

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

sierpień 2010

62

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mp3* – Kraków 9.06.1979) „Musicie być mocni mocą miłości [...]. Musicie być mocni, drodzy bracia i siostry, mocą tej wiary, nadziei i miłości świadomej, dojrzałej, odpowiedzialnej, która pomaga nam podejmować ów wielki dialog z człowiekiem i światem na naszym etapie dziejów - dialog z człowiekiem i światem, zakorzeniony w dialogu z Bogiem samym”.

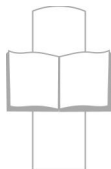
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

ŚWIĘTA JADWIGA - KRÓL POLSKI

PROWADZĄCY: Sierpień to miesiąc wielu ważnych wydarzeń w Polsce. W dzisiejszy wieczór pragniemy wraz z Ojcem Świętym Janem Pawłem II odbyć duchową pielgrzymkę na Wawel, gdzie u stóp krzyża modliła się młodzianka Jadwiga, ukoronowana na króla Polski. Polacy, a zwłaszcza Krakowianie, od setek lat uważali ją za błogosławioną. Wierni podziwiali jej ofiarę, gdy zrezygnowała z osobistego szczęścia dla wielkiej sprawy chrztu Litwy. Polacy pamiętają z wdzięcznością jej troskę o najstarszą polską uczelnię, mądrość we wspólnym z Jagiełłą sprawowaniu władzy, a także pomoc niesioną najuboższym poddanym. Jej postać była bardzo bliska Ojcu Świętemu, który radował się oficjalnym zatwierdzeniem jej kultu i kanonizacją na krakowskich Błoniach. Zawierzmy nasze modlitewne spotkanie Matce Bożej.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *O Pani, ufność nasza*, lub *Duchu Święty, przyjdź*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii św. Mateusza: „Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. [...] Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.” (Mt 28,16-20).

PROWADZĄCY: Nakaz misyjny Pana Jezusa jest stale aktualny. Św. Jadwiga osobistą misję odczytała u stóp krzyża. Słuchając rozważania Ojca Świętego pytajmy siebie – czego ja się uczę u stóp Jezusowego Krzyża? Św. Jadwiga nie była na misjach, lecz podporządkowała życie osobiste sprawom Jezusa. Czy moje osobiste życie służy większym sprawom, czy nie żyję tylko dla siebie?

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. kanonizacyjnej (Kraków, 8 czerwca 1997 – *nagranie 2.mp3*): „Ewangelia dzisiejsza zwraca nasze myśli i serca w stronę chrztu. Oto

raz jeszcze jesteśmy w Galilei, skąd Chrystus wysłał na cały świat swoich apostołów: "Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata". [...] Kanonizacja królowej Jadwigi jest jak gdyby dopełnieniem milenium chrztu Polski. Jest dopełnieniem także i dlatego, iż przez dzieło królowej Jadwigi ochrzczeni w X wieku Polacy po czterech wiekach podjęli misję apostołską i przyczynili się do ewangelizacji i chrztu swoich sąsiadów. Jadwiga miała świadomość tego, że jej posłannictwem jest zanieść Ewangelię braciom Litwinom. I dokonała tego wraz ze swoim małżonkiem, królem Władysławem Jagiełłą. [...] Dzisiaj dziękujemy Trójcy Przenajświętszej za twoją mądrość, Jadwigo. [...] Za to, żeś rozeznała zamysł Boży nie tylko w stosunku do swego własnego powołania, ale także w stosunku do powołania narodów: naszego dziejowego powołania i do powołania Europy, która za twoją sprawą dopełniła obrazu ewangelizacji na własnym kontynencie, żeby potem móc podjąć ewangelizację innych krajów i kontynentów na całym świecie. [...] Radujemy się w imieniu tych wszystkich narodów, którym stałaś się matką w wierze. Radujemy się wielkim dziełem mądrości. I dziękujemy Bogu za twoją świętość, za posłannictwo, jakie spełniłaś w naszych dziejach; za twoją miłość narodu i Kościoła, za twoją miłość Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego. *Gaude, mater Polonia!*

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. w katedrze wawelskiej (Kraków, 10 czerwca 1987 – nagranie 3.mp3) *Ave Crux...* Bądź pozdrowiony Krzyżu Chrystusa! Kiedy na górze w Galilei Pan mówi do apostołów: "Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi", wówczas nasza myśl i serce zwraca się do Krzyża. To w Krzyżu jest Ci dana, o Chryste, "wszelka władza", taka władza, jakiej nikt inny nie ma w dziejach świata. [...] W Krzyżu "poznaliśmy miłość", tę miłość aż "do końca". [...] Tę miłość, którą Jadwiga, błogosławiona nasza królowa, poznała tu: przy tym krzyżu. "Bądź pozdrowiony krzyżu wawelski, krzyżu Jadwigi!" [...] Tu, na tym miejscu, Jadwiga poznała, jaką władzę ma Ukrzyżowany "na niebie i na ziemi". Poznała wiarą. Poznała sercem. Objawiła jej się tutaj Miłość, która jest większa niż jakakolwiek ludzka miłość. Na krzyżu Chrystus "oddał za nas życie swoje". Czy ty także, młoda królowo Polski, Andegawenko, nie powinnaś "oddać życia za braci"? W katedrze wawelskiej znajduje się miejsce wielkiego zwycięstwa Chrystusa w sercu ludzkim. Czy ty także, Jadwigo, nie powinnaś "oddać" swojej miłości za tę Miłość? Jak może w tobie "trwać miłość Boga", gdybyś zamknęła swoje serce do samej tylko "ludzkiej miłości"? Tej miłości pięknej, żywionej od dziecka - miłości, do której po ludzku miałybyś prawo, która mogła stać się twoją życiową drogą i powołaniem... A jednak... Co ci mówi ten Chrystus z wysokości swojego wawelskiego krzyża? Przedziwna jest Jego "władza" nad sercem człowieka. Skąd się bierze ta władza? Jaką ma moc, On, wyniszczony, skazany na swoją krzyżową agonię na tyłu miejscach świata? Poprzez tę agonię, poprzez wyniszczenie, poprzez obraz skrajnej słabości, hańby i nędzy, przemawia moc: jest to moc miłości "aż do końca".

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie 4.mp3 – cd.*) „Jadwigo, ty jeszcze nie umiłowalas "aż do końca". Kres twojej miłości leży dalej, poza granicami tego, co tutaj, na zamek wawelski, na polski tron, przyniosło twoje dziewczęce serce. Kres twojej miłości leży dalej. Bóg cię postawił w pośrodku ludów i narodów. Powołał cię, abys ogarnęła swym sercem ich losy, ich dążenia, ich zmagania. Abys odgadła Boże zamiary w stosunku do Polski, do Litwy, do ziem ruskich. Chrystus, którego krzyżowa agonia została utrwalona w wawelskim krucyfiksie, to Ten sam, który powiedział do apostołów: "Idźcie na cały świat, nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego". Powiedział, sięgając do kresu czasów. Sięgając poprzez dzieje ludów i narodów. Powiedział w mocy tej miłości, która idzie z każdym człowiekiem przez dzieje - aż do końca. Jadwigo, odpowiedz tej miłości! [...] "My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, bo miłujemy braci, kto... nie miłuje, trwa w śmierci". Tak. Wiemy. Wiedziała o tym nasza królowa Jadwiga, błogosławiona - i wiedzę tę ugruntowała w dziejach narodu. W dziejach dusz polskich. Taka była zawsze - i taką pozostała wymowa wawelskiego krzyża. I taka jest wymowa każdego krzyża na całej ziemi. Każdego krucyfiks. Bądź pozdrowiony Krzyżu Chrystusa! [...] Na każdym miejscu, na piersi każdego człowieka, mężczyzny czy kobiety, chłopca czy dziewczyny... i w każdym ludzkim sercu, tak jak w sercu Jadwigi, Pani Wawelskiej. Bądź pozdrowiony Krzyżu Chrystusa. *Ave Crux!*

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można włączyć muzykę.

PROWADZĄCY: Rozważając tajemnicę ukrzyżowania Pana Jezusa, powierzmy Matce Bożej wielką sprawę znaku krzyża – znaku zwycięstwa Jezusowej miłości, który Jadwiga zaniósła innym narodom; znaku, którego dziś tak wielu nie rozumie i odrzuca go, wypiera się i wstydzi. Prośmy Matkę Bożą i św. Jadwigę, by Polska była wierna krzyżowi, by Polacy nieśli dalej światło płynące z Chrystusowego Krzyża.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Bóg jest miłością, miejcie odwagę żyć dla miłości, lub Dzielimy się wiarą jak chlebem.*

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Pojednanie jest czynem miłości i wymaga wewnętrznej wolności. Ojciec Święty poleca nam się uczyć od św. Jadwigi miłowania czynem i prawdą i dobrego korzystania z wolności. Wsłuchajmy się w jego słowa.

LEKTOR: Z homilii kanonizacyjnej (*nagranie 5.mp3 – cd.*): „Nie miłujemy słowem i językiem, ale czynem i prawdą!” - tak pisze Apostoł. Bracia i siostry! Uczmy się w szkole św. Jadwigi Królowej, jak wypełniać to przykazanie miłości. Zastanawiamy się nad "polską prawdą". Rozważajmy, czy jest szanowana w naszych domach, w środkach społecznego przekazu, urzędach publicznych, parafiach? Czy nie wymyka się niekiedy ukradkiem pod naporem okoliczności? Czy nie jest wykrzywiana, upraszczana? Czy zawsze jest w służbie miłości? Zastanawiamy się nad "polskim czynem". Rozważajmy, czy jest

podejmowany roztropnie. Czy jest systematyczny, wytrwały? Czy jest odważny i wielkoduszny? Czy jednoczy, czy też dzieli ludzi? Czy nie uderza w kogoś nienawiścią albo pogardą? A może tego czynu miłości, polskiego, chrześcijańskiego czynu jest zbyt mało? "Nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą!". [...] Święta Jadwiga Królowa uczy nas tak właśnie korzystać z daru wolności. Ona wiedziała, że spełnieniem wolności jest miłość, dzięki której człowiek gotów jest zawierzyć siebie Bogu i braciom, do nich przynależeć. Zawierzyła więc Chrystusowi i narodom, które pragnęła do Niego przyprowadzić, swoje życie i swoje królowanie. Całemu narodowi dała przykład umiłowania Chrystusa i człowieka - człowieka spragnionego zarówno wiary, jak i nauki, jak też codziennego chleba i odzienia. Zechciejmy i dzisiaj czerpać z tego przykładu, ażeby radość z daru wolności była pełna. Święta nasza królowo, Jadwigo, ucz nas dzisiaj - na progu trzeciego tysiąclecia - tej mądrości i tej miłości, którą uczyniłaś drogą swojej świętości. Zaprowadź nas, Jadwigo, przed wawelski krucyfik, abyśmy jak ty poznali, co znaczy miłować czynem i prawdą, i co znaczy być prawdziwie wolnym.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: W gorącej modlitwie do Ducha Świętego prosimy o pojednanie, o mądrość i miłość, o dobre czyny i o życie w prawdzie dla naszej Ojczyzny i świata.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, przyjdź i naucz nas żyć w prawdzie.
- Duchu Święty, przyjdź, i daj prawdziwą mądrość wszystkim, którzy sprawują władzę.
- Duchu Święty, przyjdź i pojednaj nas z narodami, z którymi mamy wspólną, trudną historię.
- Duchu Święty, przyjdź, i pobudź do czynów miłości ludzi dobrej woli na całym świecie.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Głos Imię Pana* albo *Jesteś Królem*.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo, (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Centrum Jana Pawła II *Nie lękajcie się!*, w którym redagowane są „Wieczory”, zaprasza na rekolekcje w Szkole Modlitwy Jana Pawła II. Udział w rekolekcjach to okazja lepszego poznania papieskiej modlitwy i pogłębienia swojego życia modlitewnego. Szczegółowe informacje: www.totustuus.janpawel2.pl